

Anotace

Diplomová práce „Kopie ruských ikon Bohorodičky v barokních Čechách“ uvádí toto téma charakteristikou a nástinem počátků ikony. Ikona je v kontextu evropského umění velmi výjimečná a jedinečná tím, že není pouze obrazem zhotoveným specifickou technikou, ale zároveň představuje předmět kultu a samotnou „duchovní realitu“. Toto pojetí ikony se definitivně kontituovalo po skončení ikonoklastických bouří roku 843. Z Byzantské říše přejímá po christianizaci umění ikony také Rusko. První ikony Bohorodičky v pravém slova smyslu začaly vznikat až po Efezském koncilu konaném roku 431, kdy nastal rozkvět jejího kultu i zobrazování. Při definování typologického rozlišování ikon Bohorodičky, které však není jednotné a obecně přijímané, se ustálilo několik základních ikonografických typů. V období baroka byly z různých evropských zemí do Čech importovány ikony Bohorodičky typu Hodégétria a typu Glykofilúsa. Jedná se o kopie zázračných ruských ikon Bohorodičky Hodégétrie Smolenské – Šujské, Bohorodičky Glykofilúsy Vladimírské a Bohorodičky Glykofilúsy Igorevské. Kopie ikony Bohorodičky Hodégétrie Smolenské představuje západní kopii této ruské ikony a není tedy pravděpodobně importem. Z těchto kopií ikon se dochovaly pouze tři ikony neznámé datace a provenience. Jsou jimi ikona Bohorodičky Smolenské – Šujské nacházející se v depozitáři Lounech, Ikona Bohorodičky Vladimírské umístěná v kostele ve Vilémově – tzv. Panna Marie Millesimovská a ikona Bohorodičky Igorevské, kterou nalezneme v kostele v Jičíně nazývaná Panna Marie Rušánská. Dochoval se také obraz Bohorodičky Smolenské, který se nachází v chrámu v Ročově. Ostatní ikony jsou v současnosti neznámé.